

Arrest

nr. 157 951 van 9 december 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 18 juli 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 juli 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 oktober 2015 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van de verwerende partij van 30 oktober 2015 en gelet op het verzoek tot horen van de verzoekende partij van 10 november 2015.

Gelet op de beschikking van 26 november 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 december 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. AHMADZADAH en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

"1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van zijn onderhavige asielaanvraag geen nieuwe elementen aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker zijn huidige zesde asielaanvraag (grotendeels) steunt op dezelfde motieven die hij naar aanleiding van zijn vorige asielaanvragen heeft uiteengezet, namelijk het feit dat hij bij terugkeer naar Afghanistan vervolging vreest omwille van zijn areligieuze houding in Afghanistan en bekering tot het Christendom en omdat uit zijn verblijf in een kerk in België zou afgeleid worden dat hij zich bekeerde.

Ter ondersteuning van zijn huidige zesde asielaanvraag legt verzoeker bijkomende verklaringen af en volgende documenten neer: een brief waarin zijn problemen worden bevestigd door de dorpsoudste, de advocaat van het dorp Sholukto en de wijkagent, de enveloppe waarmee dit document hem vanuit Baghlan werd toegestuurd, een begeleidende brief van zijn advocaat, en een brief van zijn advocaat d.d. 10 juli 2015 waarin hij vermeldt dat verzoeker wordt opgevolgd binnen het Centrum Algemeen Welzijn (CAW) te Brussel.

3. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: "Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

4. Blijkens de bestreden beslissing wordt de zesde en huidige asielaanvraag van verzoeker niet in overweging genomen omdat hij geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt. Met betrekking tot de verklaringen die verzoeker aflegt en waarvan wordt vastgesteld dat deze volledig overeenkomen met de asielmotieven die hij in het kader van zijn eerdere asielaanvragen heeft uiteengezet, met name het feit dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst vervolging vreest omwille van zijn areligieuze houding in Afghanistan, omwille van zijn bekering tot het Christendom, en omdat er uit zijn verblijf in een kerk in België afgeleid zou worden dat hij zich bekeerde, wordt beklemtoond dat verzoekers vorige asielaanvragen door het Commissariaat-generaal werden afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid in de opgeworpen asielmotieven. Het gegeven dat verzoeker naar aanleiding van zijn huidige aanvraag zijn eerdere asielmotieven, die op geen enkele wijze als aangetoond worden beschouwd, herhaalt, wijzigt hier, zo luidt de beslissing, niets aan en is op zich niet van aard om de vastgestelde bedrieglijkheid van diens asielmotieven op te heffen. Betreffende het door verzoeker als nieuw element voorgelegde document waarin een aantal hooggeplaatste personen in zijn dorp van herkomst zijn problemen bevestigen, wordt vastgesteld dat dit attest een sterk gesolliciteerd karakter en een zeer vage inhoud heeft. Een dergelijk attest kan door om het even wie, om het even waar en om het even wanneer zijn opgesteld, aldus de commissaris-generaal die opmerkt dat aangezien de authenticiteit van een dergelijk document op geen enkele wijze kan worden nagegaan een dergelijk document niet over de nodige bewijskracht beschikt om de eerder aangetoonde ongeloofwaardigheid van verzoekers verklaringen te herstellen. De begeleidende brief van verzoekers advocaat slaagt er, zo wordt voorts opgemerkt, evenmin in om zijn ongeloofwaardige verklaringen in een ander daglicht te plaatsen. Wat betreft het bericht van verzoekers sociaal assistent dat hij momenteel "psycho-sociale opvolging krijgt bij het CAW in het kader van zijn sociale situatie" wordt erop gewezen dat de aangereikte informatie te vaag blijft om hieruit enig verband met de inhoud van zijn eerdere asielaanvragen op te maken. Het is nochtans aan de asielzoeker zelf om alle mogelijke nieuwe elementen aan te brengen, aldus de commissaris-generaal die vervolgens opmerkt dat de loutere verwijzing naar psycho-sociale opvolging in België bezwaarlijk als overtuigend nieuw element kan worden weerhouden. Er moet dan ook worden vastgesteld, zo luidt de beslissing, dat verzoeker er in het kader van zijn zesde aanvraag niet in geslaagd is de geloofwaardigheid van zijn beweringen inzake zijn vluchtmotieven te herstellen zodat deze elementen niet kunnen worden aanzien als nieuwe elementen die de kans minstens aanzienlijk vergroten dat hij voor internationale bescherming in aanmerking komt. Voorts wordt geoordeeld dat verzoeker, daargelaten de huidige situatie in zijn regio van herkomst, in de stad Kabul over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, §3 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen valabele elementen bij die de pertinente en draagkrachtige motieven van de bestreden beslissing, die allen steun vinden in het administratief dossier, weerleggen. Hij onderneemt hiertoe geen ernstige poging, doch beperkt zich louter tot het uiteenzetten van theoretische beschouwingen, het herhalen van en volharden in eerder afgelegde verklaringen, en het op algemene wijze formuleren van algemene beweringen en kritiek (op de bevindingen van de commissaris-generaal), waarmee hij deze bevindingen niet ontkracht of weerlegt.

In zoverre verzoeker de hoorplicht geschonden acht, stelt de Raad vast dat hij werd gehoord zodat deze opgeworpen schending niet dienstig, noch ernstig is.

De door verzoeker als bijlage aan zijn verzoekschrift gevoegde documenten werden reeds eerder neergelegd.

5. Bijgevolg lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

1.2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verwerende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden).

1.3. De Raad wijst er vooreerst op dat de verwerende partij op 30 oktober 2015 een aanvullende nota en een actuele COI Focus "Afghanistan. Veiligheidssituatie Kabul", van 12 oktober 2015 heeft ingediend. Verzoekende partij bevestigt dat zij de aanvullende nota met actuele informatie heeft

ontvangen. De verwerende partij legt ter zitting de COI Focus "Afghanistan. Veiligheidssituatie Kabul", van 12 oktober 2015 neer aangezien bij de aanvullende nota per vergissing de COI betreffende de veiligheidssituatie in Kabul-provincie werd gevoegd.

De Raad wijzigd zijn standpunt van de beschikking dienaangaande en stelt de partijen daarvan in kennis.

1.4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 26 oktober 2015, voert de raadsman van verzoekende partij aan dat zijn cliënt er psychisch zeer slecht aan toe is en nu zelfs in zichzelf begint te praten.

Daar (de raadsman van) verzoekende partij ter terechtzitting van 4 december 2015 slechts zeer algemeen -zonder enig medisch attest neer te leggen- wijst op (zijn cliënte) haar problematische psychische situatie, zonder echter daadwerkelijke en concrete opmerkingen aangaande de in de beschikking van 26 oktober 2015 opgenomen grond te formuleren, dient erop gewezen, dat zij hierbij dan ook in het geheel niet ingaat op voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Derhalve dient te worden aangenomen dat zij deze grond tot verwerping niet betwist.

1.4. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond (en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen). Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen december tweeduizend vijftien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffer.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M.-C. GOETHALS